

MOUNT COOK - jedna dobrá skúsenosť

text a foto Jozef Kopold

JV stena Mount Cooku, 3754 m, v popredí Mount Tasman, Južné Alpy.

Prechádzam sa po ľadovci s vysokými ambíciami i keď hory som doposiaľ videl len na obrázkoch pestrofarebných kníh a časopisov. Hustú hmlu strieda prudký vietor a unavne blúdenie v spleti ľadovcových trhlín ma pomaly dostávajú do obrazu ...

Južné Alpy, niekde úplne ďaleko zašité na našej planete, hory, na ktorých vyrastala legenda Everestu Edmund Hillary. Aoraki ako ho volajú domorodí Maori, Mt. Cook 3766 m, najvyššia hora Nového Zélandu. Začiatky dobývania a objavovania týchto hôr sa píšú z čias neskorého 19. storočia, kedy zopár odvážnych chlapov svojimi divokými expedíciami popreliezalo zasnežené vrcholy. Ich výstupy však dodnes patria medzi kvalitnú ukážku aj pre "náročnejších turistov". Ale za históriou sa na Zéland nechodí a viac než kostoly zo 40. rokov a staré poľnohospodárske haraburdy ma ako magnet priťahuje krása hôr a túžba vyliezť na ne. Je silnejšia než predstava všetkých padajúcich lavín úradujúcich po celý rok.

Za moje prvé krásne zážitky môžem poďakovať nekonečnému stopovaniu a potom počasiu, neznalosti terénu v bojových podmienkach s čerstvými spomienkami na armádu a fanatických dôstojníkov... To všetko ma rýchlo obrátilo čelom späť.

Pár dní na to, keď sa už konečne šťastie usmialo aj na mňa, spolu s dvoma Francúzmi a Škótom lezieme v neďalekom Arthur Pass National Parku, kde sa "prejdeme" po krásnej hrane Mt. Rollestonu a neskôr sólo preliezam jej strmú severnú stenu, keďže mojím spolulezcom uškodili poldecáky zo slovenskej hádzanej a čakať na ich vyliečenie by trvalo dlhšie ako celý výstup.

Aby sme ostali pri lezení a nepokračovali cestou agroturistov presúvame sa s našimi karavanmi pod Cloudy Peak, miesty bigwall. Ľadové brodenie v potokoch na úvod, predieranie cez husté kríky a pralesy z nás skôr robia dobrodruhov ako lezcov. Nikto totiž nepozná správnu cestu pod stenu (i keď pochybujem, že nejaká tam bola) a to všetko absolvujeme len kvôli niekoľkým dĺžkam! Dost' bolo celodenného šliapania za malým kusom skaly, mrhania času sledovaním počasia a populárneho rugby. Je čas opäť vyraziť pod Aoraki, mraky pretínajúci veľikán. Iba so Škótom, keďže sa mi nepodarilo zbalit' slečnu v informačnom centre a Francúzi odmietli akýkoľvek pohyb v tomto tieni, kráčame Hooker Valley pod západnú stenu Mt. Cooku. Častý výskyt lavín od mája do novembra, otvorené ľadovce a nepriechodný terén - o tom všetkom nám síce rozprávala krásavica z info, lenže v tej chvíli sme zrejme mysleli na niečo úplne iné. Teraz skáčeme medzi trhlinami a s ťažkými batohmi sa pohybujeme skôr smerom naspäť.

Povestný vták Kea.

Ľadovec Tasman (najdlhší na svete - 29 km!) bolo jedno z riešení, ako sa vyhnúť západnej strane a tiež dlhšiemu pobytu v Mt. Cook Village, kde cenové relácie hraničili so zdravým rozumom. S autom sa šikovne dostaneme až k ľadovcu a odtiaľ je to už len "kúsok" pod 1600-metrovu východnú stenu Cooku, Caroline Face, zvanú

tiež Everest Nového Zélandu. Vzhľadom na náš úbohý výstroj, pozostávajúci z piatich frendov a dvoch ruských skrutiiek do ľadu, hľadáme najrozumnejšiu výstupovú cestu v tomto snehovo-ľadovom kráľovstve, kde sa za hodinu presypali dve lavíny. Ako najbezpečnejší variant je dlhá, dvetisícmetrová východná hrana za 4 (zo sedem stupňovej klasifikácie). Táto obtiažnosť nám aj tak nič konkrétne nehovorí a nejaká vybodkovaná línia v sprievodcovi poskytne zábavu snáď na celý deň, ak nie na dlhšie. Snívať o výstupe popri pive je však vždy ľahšie, ako ráno vstať a vyraziť ešte so zatvorenými očami do zimy. Tak aj ja premýšľajúc o skutočnosti, že Nový Zéland nie je žiaden tropický ostrov uprostred Pacifiku a dokonca tu aj mrzne, sa takto sám, ráno, s mojimi piatimi frendami a skrutkou poberám do roboty. Notorické blúdenie po ľadovci, zvlášť pri mojej poistke, ktorá mi skončila hneď ako som odbočil z turistického chodníka, ma trochu znepokojuje. Prechádzam cez sedlo Cinerama Col až po Grand Plateau, a potom už len hore po hrebeni. "Aké jednoduché", hovorím si. Ešte stihnem pofotiť, keď sa zrazu niekde nado mnou utrhne masa ľadu. Ako živý terč pobežujem a snažím sa schovať. Spokojný, že som nakúpil iba šuter do nohy, radšej zostupujem niekam do bezpečia pred prípadnou ďalšou lavínou. Jedna dobrá skúsenosť, ktorá ma donútila popremýšľať o bezpečnejšom výstupe. . .

Pár týždňov na farme mojej sestry mi dalo dosť času na rozmyslenie. Áno, idem tam znova! Tentokrát však prejdem spodný úsek v noci, aby som sa vyhol teplotným rozdielom, ktoré uvoľňujú všetky tie predmety nado mnou a tiež, aby blúdenie medzi trhlinami nebolo až také "jednoduché". Posledný týždeň do môjho odchodu, posledná šanca. Počasie je perfektne, čo mi dáva nádej na úspech, aj keď podmienky tento rok sú viac než zlé a vyhnúť sa 360-tim ľadovcom nie je možné. Moja silná motivácia vyliezť, doterajšieskúsenosti a znalosť terénu je všetko, čo teraz potrebujem. Úplne na ľahko, možno trocha trúfalo bez spacáku a kvanta železa na istenie, si prešliapávam stopu k vrcholu. Nebezpečný úvod pod hrebeň tentokrát prechádzam bez "nákupu" a samotný hrebeň má už čakať s vyfúkanými snehovými prevejmi s trochou ľadu na záver.

Stojím na vrchole a nič nevidím! Žiadne krásne panorámy, nebeské výhľady. Len nekonečné hviezdy zakrývajú mračná vanúce vetrom. „Krajina dlhých, bielych oblakov"- takto ju ju volajú...

Na záver: Ďakujem mojej sestre za pomoc a podporu, tiež šoférom, ktorí mi zastavili a takisto Novozélandčanov za pohostinnosť.

Najznámejšie lezecké a horolezecké oblasti:

Castle Hill

Boulderingová oblasť so špecifickým lezením. Skala je väčšinou položená, hladká, sú tu malé šmykľavé dierky a zverské oblíny. Je tu asi tri tisíc bouldrov a neskutočne veľa možností na nové projekty. Raj rajbasu, ale nájsť sa tu dá všetko. Najlepšie sa tu lezie, keď je skala studená a suchá, teda neskoré leto a jar je najlepším obdobím. Dá sa tu však pôsobiť celý rok, len treba vystihnúť počasie. V lete tu býva príliš horúco a treba počkať s lezením na večer.

Prístup: Z mesta Christchurch na západnom pobreží smerom na Arthur's Pass. Pokračujte ďalej hlavnou cestou a Castle Hill nemôžete minúť. Bouldre sú situované asi 15 minút jazdy od Porter Pass po ľavej strane. Najbližšou dedinou je Springfield. V oblasti je zakázané spať. Najbližší kemp je v Craigieburn State Forest. Pitnej vody je dostatok v okolitých potokoch, nepite však tú, čo je hneď pri skalách.

Mount Cook

Nazomi 2913 m, 1. East Face Route, NZ 3, **Mount Cook, Low Peak, 3595 m**, 2*. South Ridge, NZ 4-, 3. Caroline Face, Denz Route, NZ 5, 2000 m, v spodnej časti nebezpečenstvo lavín, **Mount Cook, Middle Peak**, 4*. Caroline Face, Clit Route, NZ 5, 2000 m, v spodnej časti nebezpečenstvo lavín, 5*. East Ridge, NZ 4, **Mount Cook, High Peak, 3754 m**, 6*. Zurbriggens Ridge, ZN 3+, klasická cesta z roku 1895 m, * - hviezdiková cesta

Mt. Cook/Aoraki sa nachádza v srdci Južných Álp v rovnomennom národnom parku. Nie je až taký vysoký, že by bol zaujímavý svojou výškou, 3754 m, ale svojimi podmienkami si získal rešpekt horolezcov z celého sveta. Jeho steny majú výšku cez 1000 metrov, nachádzajú sa tu nebezpečné ľadovcové trhliny, premenlivé snehové a ľadové podmienky a povestné sú prudké zmeny počasia. Na vrchol Mt. Cook vedie veľa ciest, žiadna z nich nie je jednoduchá a bezpečná. Najčastejšie lezenou je cestou Linda Glacier Route. Východiskom je chata Plateau Hut. Prístup k nej trvá jeden a pol dňa po náročnom, strmom a nebezpečnom teréne. Väčšina lezcov využíva letecký prístup pod kopec.

Hulk Hogan Wall

Hulk Hogan Wall (previsnuté šialenstvo), vzdialená od akejkoľvek civilizácie, je pás dvesto metrového previsu na bouldering a ďalšie množstvo skál navôkol. A lezenie? Každý, kto si myslí, že má veľa sily, tu o nej bude pochybovať. Dlhé prešahy, stisky v strechách, nadherné skoky a opäť príjemné pády do mäkkej trávy na cestu a tiež všadeprítomných lajen. Skala je mäkký vápenec. Zatiaľ je tu vyše 60 bouldrov. Lezenie po celý rok, i keď zrovna tu vydržíte len pár hodín.

Prístup: Z mesta Dunedin na západnom pobreží do Oamaru. Tesne pred ním odbočte doľava na Weston. Sledujte značky na Enfield a Ngapara. Hulk Hogan Wall sa nachádza po pravej strane. Najlepší kemp je v Duntroon Domain

Wanaka

V bridlicovej oblasti Wanaka je niekoľko stoviek športových ciest a je jednou z najpopulárnejších na Novom Zélande.

Jardines

Boudrová oblasť s ostrou skalou. Sú tu lišty, dierky, oblity, špáry, platne a previsy. Bridlica je miestami rozlámaná hlavne v bouldroch, ktoré sa často nelezú.

Prístup: Bouldre v Jardines sa nachádzajú na miernych svahoch východne od Queenstownu. Pozemok je v súkromnom vlastníctve, ale lezenie je tu povolené. Dodržujte všetky pokyny. Táborenie nie je dovolené priamo pri bouldroch, ale pri neďalekom jazere je niekoľko free táborísk.

The Darrans

Horolezecká oblasť The Darrans v Fiordland National Park patrí medzi najkrajšie na Novom Zélande. Nachádzajú sa tu dlhé alpské cesty. Mnohí túto oblasť prirovnávajú k novozeľanským Yosemitem. Najvýhodnejším obdobím je čas od decembra do apríla. Východiskom pre väčšinu ciest je Homer Hut, pri ktorej sa aj na neďalekom parkovisku kempuje.

O lezení v tejto krajine sa dá pokračovať aj v ďalších oblastiach, ktorých je tu viac než dosť. Všade kvalitná skala, príjemní ľudia, krásna príroda. Množstvo nových možností pre dobrých lezcov a tie najťažšie cesty. I keď je Nový Zéland dosť od ruky, akokoľvek sa sem oplatí ísť. A nielen bouldrovať! Južné Alpy, ľadovce a lavíny, krásne pláže, sopky a Maori, ovce a kravy...

Rada: treba sa vyvarovať dotieravým vtákom Kea, ktoré radi kradnú vaše jedlo, devastujú materiál a auto, ináč je tento ostrov bezpečný. Viac info na www.powerband.org.nz.

AORAKI Mount Cook

Overview (Lat/Lon: 43.6°S / 170.14999°E)

Mount Cook, the highest mountain in New Zealand, is a huge glaciated peak along the west coast of the south island. With its massive bulk rising 3,000 meters from the valley floor, Mount Cook represents a significant mountaineering challenge for the experienced climber.

The mountain and almost 7,000 hectares of the surrounding landscape are protected from development by Mount Cook National Park. The stunning alpine scenery was declared a World Heritage site by Unesco recently. The mountain range is the most popular tourist destination in New Zealand. Every year, thousands of tourists see the park by trekking through it or taking a helicopter or turboprop airplane over it.

The original name of the mountain is Aoraki or "Cloud Piercer". This name was given to it by the Maori, the indigenous people. When the islands were first settled in the 1200s, the Maori believed that the sons of Raki, the sky father, turned to stone and became the mountains. The summits of the mountains are considered sacred by these people, because of Atua and the other spirits that reside here. If you climb the mountains, please do not stand right on the summit, as it is considered insulting and is culturally insensitive.

The mountain was given its European name in 1851, in honor of Captain James Cook. The first ascent of Mount Cook was on December 25th, 1894 by New Zealanders George Graham, Jack Clark, and Tom Fyfe. The party ascended the North Ridge route.

The Mount Cook area has become quite popular in the movie making industry as well. In *The Lord of the Rings*, *The Fellowship of the Ring*, several shots of Mount Cook and Tasman are shown as the party attempts to cross the mountains. They were turned back by an avalanche created by the evil wizard Saruman. In the unrealistic but exciting action movie *Vertical Limit*, climbers ascend K2 and fall into a huge crevasse. All of the climbing shots in this movie were actually taken on Mount Cook.

Getting There

The closest major airport to the mountain is in Christchurch, on the east side of the south island. Flights from the U.S. usually depart LAX and land in Auckland, New Zealand. From here, a small commuter flight is taken down to Christchurch. Most flights from Europe and Asia go through Melbourne or Sydney, then directly to Christchurch.

Unless you have arranged to climb with a guide service, your group has 2 major options of getting to the National Park from Christchurch. First, you can rent a vehicle and drive there yourself. Another option is to arrange transportation to and from the mountains. This may be cheaper overall, but a rental car is handy to sightsee before or after climbing.

From the East: Take highway 1 about 200 km south to the city of Timaru. From here turn onto route 8 west to the town of Lake Takapo. Hardcore adventurers can trek the 40 miles west across rugged terrain to access the Tasman Glacier. This has been done by several groups. Most teams climbing the Linda Glacier route arrange for a helicopter or small plane to fly them and their gear unto the Tasman Glacier.

From the West: Take a commuter flight from Christchurch over to the small city of Hokitika on the west side of the island. From here, rent a car or arrange transportation for the 150 km ride south to the town of Fox Glacier. You then have 2 choices. Option one is to fly (\$120 US if you share) or helicopter (\$360 US shared) up to the basecamp on the Tasman Glacier. This is quite common, but a lot of people think it is cheating. The other way is to approach your high camp by foot crossing the Copeland pass, which requires 2 days. Ask around in the town of Fox Glacier for approach information and get a topographical map if you decide to do this.

Climbing Information

Climbing Mount Cook is a serious undertaking. Do not underestimate the difficulty because of the relatively low summit elevation. There are no walk-up or non technical routes up the mountain. The standard route on the mountain, Linda Glacier, is significantly more difficult than Liberty Ridge on Mount Rainier. Do not attempt this climb without very good skills in glacier travel, crevasse rescue, protective systems, steep snow climbing, and ice climbing.

Due to often unstable weather, figure on 5 days for a summit attempt.

The Linda Glacier is the standard route on the mountain and sees the most climbers. It is rated grade 4- or New Zealand 3. Base camp is usually set on the Tasman Glacier at 2,400 meters. The climb up to high camp along Haast Ridge to Plateau Hut usually takes 10 - 12 hours. Summit day demands an alpine start due to ice avalanches along the route. The climb first follows an S pattern up the Linda Glacier avoiding many large crevasses. The route then attains the ridgeline on the climbers left up to the summit. The ice to 50 degrees requires fixed or running belays for this section. Round trip back to Plateau Hut usually takes 15-20 hours.

On December 14, 1991, the entire top of the east face of Mount Cook collapsed containing 10 million cubic metres of snow, ice and rock, turning the summit into an exposed ice ridge.

The descent to the Tasman Glacier usually takes 5-6 hours. Descending from basecamp can be done via plane, chopper, or foot. It takes one and a half days to get down to the trailhead from here.

Another way to climb is to have the helicopter/plane drop you off directly at the Plateau Hut. Proper acclimitization is required first, if the climb is attempted from here.

Winter climbing (May to October) is also quite common. Like other peaks, weather windows are shorter and avalanche danger is higher. The ridges can also be heavily corniced. Use extreme caution.

Routes Overview

Route Name	Difficulty	Event	Date	Party
North Ridge	Grade 4	FA	1894	Jacke Clarke, Tom Fyfe, & George Graham
		FWA	1978	M. Judge / D. Price
Sheila Face: Left Buttress	Grade 4	FA	1973	Bill Denz / P. Gough
Sheila Face: Central Buttress	Grade 5-	FA	1967	Austin Brookes, Ron Dickie, & Ralph Miller
		FWA	1979	Tobin Sorenson & John Allen
Sheila Face: Crest	?	FA	1980	W. Atkinson / P. Sprungli
		FWA	?	McLeod / S. Middlemass
Sheila Face: Right Buttress	?	FA	1974	H. Logan and D. Pluth
		FWA	1989	Bill McLeod and parnter
Earles Gully	?	FA	1994	A. Riechlin
Earles Route	?	FA	1909	J. Clarke / A. Graham / P. Graham / L. Earle
		FWA	1985	Bill McLeod
Hooker Face	Grade 4	FA	1956	Barcham, Herron, McCallum, & Tornquist
Porter Col Route	Grade 3	FA	1894	Tom Fyfe & George Gramahm
West Ridge	Grade 3+	FA	1906	Peter Graham, & Henrik Sillem
South Face: The Creamer	Grade 4+	FA	1990	Kippax / Smith
South Face: Sweet Dreams	Grade 5	FA	1983	A. Harris / M. Roberts / P. Sinclair
South Face: Slovenian Route	Grade 5-	FA	1994	Vanya Fulen

South Face: Wet Dream	Grade 5	FA	1983	K. Logan
South Face	Grade 4	FA	1962	John McKinnon, James Milne, Richard Stewart, & Peter Strang
South Face: White Dream	Grade 5	FA	1980	Brodie / Perry
		FWA	1989	Cammell / Hornsby
South Face Direct	Grade 5-	FA	1972	Bill Denz
South Face: The Gates of Steel	Grade 5	FA	1981	Bill Denz / N. Perry
South Face: David and Goliath	Grade 5	FA	1987	Aubrey / Axford
South Face: Nerve Runner	Grade 5+	FA	1987	Cradock / Dyson
South Face: Romeo and Juliet	Grade 5	FA	1987	L. Clay / A. Palmer
South Face: Sodom and Gomorrah	Grade 5+	FA	1988	B. Alder / D. Vass
South Ridge	Grade 5	FA	1948	Harry Ayres, Ruth Adams, Ed Hillary, & Mick Sullivan
Caroline Face: The Denz Route	Grade 5	FA	1972	Bill Denz
		FWA	2001	G. Pennycook
Caroline Face, The Clit Route	Grade 5	FA	1970	John Glasgow & Peter Gough
		FWA	1981	Rob Hall / Steve Lassche
Caroline Face: Miroslav Route	Grade 5+	FA	1990	S. Miroslav
East Ridge	Grade 4	FA	1938	Dan Bryant & Lud Mahan
East Face	Grade 5-	FA	1961	Don Cowie, Lyn Crawford, Pete Farrell, & Vic Walsh
East Face: Great Gully	Grade 5	FA	1979	W. Atkinson / Rob Hall
East Face: Rumblestilzkin	Grade 6	FA	1991	B. McLeod / P. Dickson
East Face: Whiston Route	Grade 4+	FA	1983	M. Ball / N. Cradock / N. Whiston
Caroline East Face: Jones Route	Grade 4+	FA	1973	M. Jones
High Peak Route (destroyed)	?	FA	?	Cowie / Crawford / Farrell / Walsh
		FWA	?	Pooley / Dodge / Rainsbury
Zurbriggen Ridge	Grade 3+	FA	1895	Mattias Zurbriggen
		FWA	?	P. Byrch / Hyslop
Bowie Couloir	Grade 4-	FA	1969	Barry / Nicholls
Bowie Ridge - Lower Buttress	Grade 4-	FA	1962	Conaghan / Cox
Bowie Ridge - Upper Buttress	Grade 4-	FA	1956	Irwin / MacInnes / Robinson
Bowie Ridge - Complete Buttress	Grade 4+	FA	1991	B. McLeod / P. Dickson
Bowie Face	Grade 5-	FA	1984	Boekholt / Cradock
Linda Glacier	Grade 3+	FA	1912	Jack Clarke, Jim Murphy, Hugh Chambers, & Hugh Wright
The Grand Traverse	Grade 4-	FA	1913	Freda Du faur, Peter Graham, & Darby Thomson
FA - First Ascent FWA - First Winter Ascent				

Equipment

Here is a list of commonly used technical equipment.

Compass and map.

Harness - With adjustable leg loops, gear loops, and belay loop.

Avalanche transceiver and probe.

Altimeter - Helpfull.

Helmet and Headlamp.

Several large locking carabiners.

Several long ice screws.

Several pickets or Deadmen.

2 technical ice tools with straight shafts.

Rope - atleast 2 60 meter dynamic coils.

Prusick Loops - Optional for glacier travel.

Snow shovel and saw.

Internal Frame Backpack - 6,000 to 7,000 CI

Sleeping Bag - Down or Synthetic 0 to -10F is suitable in summer, -20F or warmer in winter.

Crampons - General purpose mountaineering crampons.

Boots - Double plastic boots are highly recommended. "High End" leather boots with lots of insulation can also be used.

Overboots - Only needed for a winter ascent.

Red Tape

There are no permits required for climbing here. If you use the hut, there is a fee to pay. I beleive that it is about \$20 NZ or \$8 US per night. This hut cannot be reserved in advance, first come first serve.

When To Climb

The season's a bit earlier than it used to be due to warm summers and snow/glacier recession. November to early January are fairly reliable and crevasses are smaller. In February and March, routfinding becomes a major problem. Can be climbed at any time under more difficult conditions.

Camping

Not a problem in Mount Cook National Park

Books

[Eyewitness Travel guide to New Zealand](#)

[Fodor's Exploring New Zealand](#)

[Lonely Planet New Zealand](#)

[Nelles New Zealand Travel Map](#)

[Adventuring in New Zealand](#)

[The Rough Guide to New Zealand](#)

External Links

- [Alpine Guides Website](#)
If you don't want to organize your own expedition, drop them a line.
- [Department of Conservation for Mount Cook National Park](#)
- [New Zealand Climbing Links](#)